

BU AY NELER YAPTIK?

Merhaba;

Mart 2022'de neler yaptığımızı siz değerli üyelerimizle paylaşmak istedik.

► Dünya Emekçi Kadınlar Günü kapsamında, Psikiyatri Hemşireleri Derneği "Karar Merciinde Kadın Olmak" etkinliği düzenlenmiştir. Yönetim Kurulu Başkanımız Ülkü Aydeniz etkinlik kapsamında koruyucu aile ve evlat edinme konusunda bilgi ve deneyimlerini paylaşmıştır.

► KOREV YouTube sayfası için video çekilmiştir. Bu videolarla koruyucu ailelerin

öykülerini ilgi duyan kişilerle paylaşmak ve derneğimizin kurumsal hafızası için bir arşiv oluşturmak amaçlanmıştır. YouTube sayfamızda yayınlayacağımız içeriklere, koruyucu aileliği her yönüyle anlatacak, koruyucu ebeveynlerin, kardeşlerin ve koruma altında büyümüş çocukların öykülerini sizlerle buluşturacağız.

► Ankara Bağımlılık ile Mücadele Çalıştayı kapsamında Derneğimizi temsilen Yönetim Kurulu Başkanı Ülkü Aydeniz, "Bağımlılık ile Mücadelenin Sosyal, Eğitim ve Çevre (Talep) Yönü" grubuna katılım sağlamıştır.

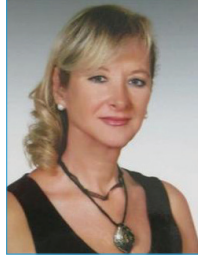
Ankara Bağımlılıkla Mücadele Çalıştayı

Dernek başkanı Ülkü Aydeniz ile Gaye Dülger Seçmeer ve Eralp Seçmeer - YouTube Çekimleri

KOREV HAKKINDA

KOREV, toplumu koruyucu ailelik ve evlat edinme konusunda bilinçlendirmek, devlet koruması altındaki çocukların tüm haklarının korunduğu sağlıklı bir aile ortamında yetişmelerine katkı sağlamak, süreç boyunca çocuklara ve ailelere eğitim, hukuki ve psiko-sosyal alanlarda destek olmak, kamu ve sivil toplum işbirliği ile politika üretilmesinde aktif rol oynamak amacıyla 2005 yılında Prof.Dr. Neşe EROL önderliğinde kurulmuş, siyaset üstü bir sivil toplum kuruluşudur.

Klinik Psikolog
Prof. Dr. Neşe Erol
KOREV Kurucu Onursal Başkanı

Ülkü Aydeniz
KOREV Başkanı

2022 Mart Ayı Görüşme Sayıları

BİLGİLENDİRME ÇOCUK KİMDİR?

Bazen üzerine çok da düşünmediğimiz, alışlagelmiş “Sen kaç yaşındasın bakalım?” sorusuyla zihnimizde nereye koyacağımıza karar verdiğimiz bir kavram olan “çocuk”un tanımını kendimize hatırlatmakta fayda var.

Çocuk: 18 yaşına kadar herkes çocuktur!

Bu tanımları yaparken kaynağımız, Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi ve Çocuk Koruma Kanunu oluyor. Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi, erken yaşta reşit olmasını hariç 18 yaşına kadar her insanı çocuk olarak sayarken Çocuk Koruma Kanunu’nun, daha erken yaşta ergin olsa bile 18 yaşını doldurmamış kişinin çocuk olduğunu söylemesi, çocuğu daha geniş bir kapsamda incelediğini göstermektedir.

Çocuğun korunması ve haklarının gözetilmesi için öncelikli olarak çocuğun kim olduğunu bilmek oldukça önemli...

İÇİMİZDEN BİRİ

Yıldız BIYIKLI
Aile ve Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü
Kadın Hizmetleri Birimi Şube Müdürü
KOREV Üyesi

Bir çocuğun geçmişini değiştiremezsiniz, ancak geleceğini değiştirebilir, yön verebilirsiniz. Genellikle aileler yavrularına kavuştuktan sonra “Biz daha önce mutlu bir hayatımız var zannediyorduk. Gerçek mutluluğu yavrumuzla buluşunca fark ettik” derler. Bu nedenle çok inanarak ve severek gerek Atatürk Çocuk Yuvasında gerek Ankara İl Müdürlüğü Koruyucu Aile ve Evlât Edinme Biriminde sosyal hizmet uzmanı olarak çalıştım. Yıllar sonra sevgili arkadaşım Birgül ÇELİK’in yüreklendirmesiyle Koruyucu Aile Evlât Edinme Derneği ile yolumun kesişmesine neden olan bu inancımdır.

Sizlerle mesleğinin ilk yıllarında yaşadığım ve hiç unutamadığım bir anımı paylaşmak istiyorum. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı’nda 1992 yılından beri çalışıyorum. O yıllarda henüz Bakanlık olmamıştık. Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü’ne bağlı çalışıyordum. Atatürk Çocuk Yuvası’nda 0-7 yaş grubunda sosyal hizmet uzmanı olarak severek çalıştığım yıllarda isteğim üzerine tayinim Ankara İl Müdürlüğü Koruyucu Aile ve Evlât Edinme Birimine tayini yapıldı.

Yuvada çalışırken koruyucu aile yanına yerleştirdiğim dört beş yaşlarındaki tatlı kız çocuğumun koruyucu aile ziyareti görevi bana verildi. Çok mutlu oldum. Yuvada çalışırken koruyucu aile yanına yerleştirdiğim ya da evlât edindirdiğim çocuklarının nasıl olduklarını, uyum sağlayıp sağlayamadıklarını hep merak eder, onları çok özlerdim. Büyük bir heyecanla ziyarete gittiğimde kapıyı annesiyle birlikte küçük kızım açtı. Beni kapıda gördüğünde büyük bir şaşkınlık yaşadı ve korkuyla içeri kaçtı.

Ben de çok şaşırdım. Bana sarılmasını, öpmesini beklerken benden neden korkmuştu? Annesi de olanları anlayamamıştı.

Eve girdiğimizde onun masanın altına saklanmış olduğunu fark ettik. Sonra anladık ki onu yuvaya götürüleceğinden korkmuş. “Biliyor musun ben artık yuvada çalışmıyorum. Seni, anneni ve babanı görmek için geldim. Seni yuvaya götürmek için gelmedim.” dedim. Sonrasında koşarak geldi, kucağıma oturdu ve sıkıca sarıldı. “Uzman abla” diye elimden çekiştirerek odasını, yatağını, kıyafetlerini teker teker gösterdi. O anı hiç unutamadım. Yuvadaki dönük bakışlarının yerini pırıl pırıl bakışlar almıştı. Zoraki gülümseyen o çocuk kahkaha atmaya öğrenmişti. Ailesi de çok heyecanlı ve mutluydu.

